

Мариво

Віктор Шевчукевич

Покинули домівку сніги,
Такі ясні, як мрії, глибокі.
Зараз не те, як описували всі —
Емоції гаснуть, коли свято без слів.

Дитячі спогади, немов марево пустелі
Сонячні дні, що пішли, забуті.
Чому ж раніше не цінували ми
Ті моменти, коли був поруч, з нами?

Дідусь у шапці, казковій, веселій
За маскою мати та батька.
Диво, коли все повертається знову —
Не варто дивитися в вікно минулого.